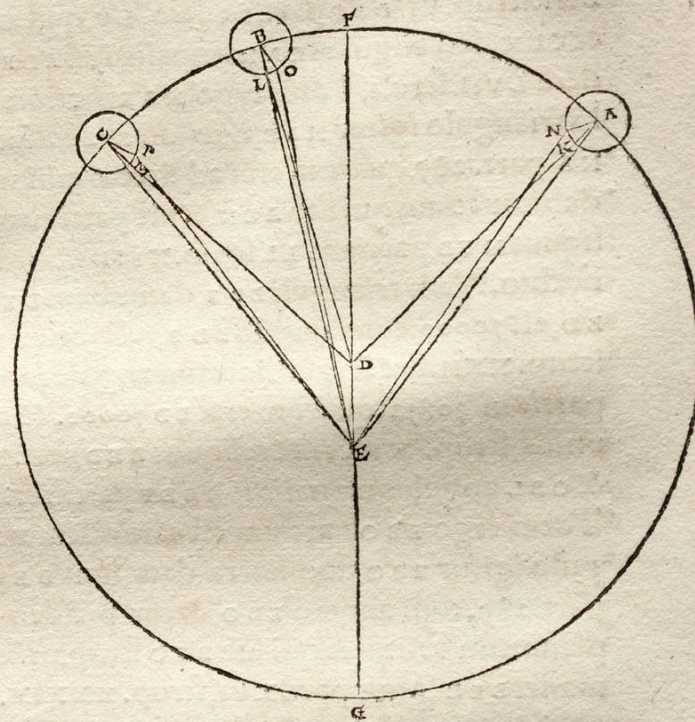

LXVIII

niam Sol motu simplici erat tūc ex opposito in part. CCCLIII. scrup. XL. à cornu Arietis sumpto exordio. Secundus erat anno Adriani XVII. mense Epiphꝛ, die eius XVIII. secundū Ægyptios. Christi uero, secundū Romanos CXXXIII. die tertia ante nonas Iunij, undecim horis à media nocte æquinoctialibus, reperitꝛ stellam in part. CCXLIII. scrup. III. dum esset Sol medio motu in part. LXIII. scrup. III. horis quindecim à media nocte. Tertiam deinde prodidit anno eiusdem Adriani XX. mense Mesury, secundū Ægyptios, die mensis XXIII. quod erat anno Christi CXXXVI. die octauo ante Idus Iulij, à media nocte horis undecim, & similiter secundum meridianum Cracouiensem in part. CCLXXVII. scrup. XXXVII. dum Sol medio motu esset in part. XC VII. scrup. XXXVII. Sunt igitur in primo intervallo anni VI. dies LXX. scrup. LV. sub quibus mota est stella secundum uisum part. LVIII. scrup. XXIII. medius telluris motus à stella, & est commutationis part. CCCLII. scrup. XLIII. Igitur quæ defunt à circulo part. VII. scrup. XVI. accrescunt medio stellæ motui, ut sit partium LXXV. scrup. XXXIX. In secundo intervallo sunt anni Ægyptij III. dies XXXV. scrup. L. Motus apparens planetæ partium XXXIII. scrup. XXXIII. commutationis part. CCCLVI. scrup. XLIII. è quibus etiam reliquæ circuli partes III. scrup. XVII. adiiciuntur motui sideris apparenti, ut sint in medio eius motu partium XXXVII. scrup. LI. Quibus sic recensitis, describatur circulus planetæ eccentricus ABC, cuius centrū sit D, dimetiens FDG, in quo fuerit E centrū orbis magni terræ. Sit autē A centrū epicycli in prima noctis summitate, B in secunda, C in tertia. In quibus describatur idē epicycliū secundū distantiam tertiæ partis ipsius DE, & ipsa A, B, C, centra iungantur cū D rectis lineis, quæ secabunt epicycliū circumcurrentē in KLM signis, & capiuntur similes circumferentiæ KN ipsi AF, LO ipsi BF, atqꝛ MP ipsi FBC, cōnectanturqꝛ ENE, EOE, EP. Est igitur AB circumferētia secundū numerationē part. LXXV. scrup. XXXIX. BC part. LXXXVII. scrup. LI. Angulus autē apparentiæ NEO part. LXVIII. scrup. XXIII. & q sub OEP, part. XXXIII. scrup. XXXIII. Propositū est primum scrutari, summæ ac infimæ absidis loca, hoc est, ipsos F, G cū distantia centrorū DE, sine quibus æqualē apparentemqꝛ motum di-

REVOLUTIONVM
tum discernendi non est modus, sed occurrit hic q̄q̄ difficultas
non minor q̄ apud Ptolemæum in hac parte. Quoniā si NEO ,
angulus datus cōpræhenderet AB circumferentiā datam, & OE
 P , ipsam BC , iam pateret aditus ad demonstrandum ea quæ que-
rimus. Sed AB circumferentia cognita subtendit ABE angulū
ignotū, & simili-

ter sub B nota, la-
tet angulus BEC.
oportebat aut us-
traque nota esse,
Sed nec angulorū
differentiæ AEN,
BEO, & CEP, pri-
pi possūt, nisi pri-
us cōstituerint AF,
FB, & FBC, circūfe-
rentiæ similes eis
quæ sunt epicy-
cli, adeoq; depen-
dentiæ sunt hæc
inuiçē, ut simul la-
teāt uel pateścāt.
Illi ergo demon-
strationū medijs
destituti à posteriori ac per ambages adnixi sunt, ad quæ recta
& à priori non patuit accessus. Ita Ptolemæus in his exequēdis
prolixo sermone, in ingentē numerorum multitudinem se dif-
fudit, quæ recensere molestum censeo, & superuacaneū, eo præ-
sertim quòd etiā in nostris quæ sequuntur, eundē ferè modū
sumus imitaturi. Inuenitq; tandem in retractatione numerorū
AF circūferentiā esse partiū LVII. scrup. I, FB part. XVIII. scrup.
XXXVII. FBC part. LVI. s. Distātiā uero centrorū part. VI. scrup.
L. Quarum DF fuerit LX. sed quarum in nostris numeris DF est
decem milium, sunt 1016. Ex his dodrantem accepimus DB,
partium 854, reliquum quadrantē partium 285 epicyclio de-
dimus, quibus sic assumptis & mutuatis ad nostrā hypothesim,
demonstra-